

Să fie sara-n asfințit

Mihai Eminescu

Să fie seara-n asfințit
Și noaptea o să înceapă;
Răsără luna liniștit
Și tremurând din apă;

Și să împrăștie scânteii
Cărarilor din crânguri,
În ploaia florilor de tei
Să stăm în umbră singuri.

Și capul meu de griji plin
De brațul tău se culce
Sub raza ochiului senin
Și negrăit de dulce,

Ca iar cuminte să mă fac,
Căci tu îmi prinzi tot gândul,
Ca cerul ce privește-n lac
Adâncu-i cuprinzându-l.

Cu farmecul luminii reci
Simțirile străbate-mi:
Revarsă liniște de veci
Pe noaptea mea de patimi

Și de asupra mea rămâi
Durerile de-mi curmă
Și fii iubirea mea dintâi
Și visul meu din urmă.